

**Suomen Kansanvaltuuskunnan esitys Työväen
Pääneuvostolle tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta
kunnallisverotuksessa.**

Suomen Kansanvaltuuskunta jättää täten Työväen Pääneuvoston käsiteltäväksi hyväksymänsä ehdotuksen laiksi tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa. Tämä ehdotus on näin kuuluva:

Laki

tulojen ilmoittamisvelvollisuudesta kunnallisverotuksessa.

Työväen Pääneuvoston päätöksellä säädetään:

1 §.

Jokaisen kunnalle verovelvollisen, kansalaisoikeuteen katsomatta, joka edellisen vuoden taksoituksessa on verotettu vähintään kolmentuhannen markan tuloista tai jonka tulot taksoitettavalta ajalta ovat nousseet vähintään samaan määrään, tulee taksoituslautakunnalle tämän määrämajan kuluessa antaa ilmoitus tuloistansa verotettavalta vuodelta. Maalaiskunnassa on kunnan hallinnolla oikeus määrätä alhaisemmaksi, ei kuitenkaan 1,500 markkaa alemmaksi se raja, jota korkeampain tulojen saajat ovat velvolliset tekemään ilmoituksen tuloistaan.

2 §.

Tekemänsä ilmoituksen lisäksi on velvollisen annettava taksoituslautakunnalle tämän vaatimia verotusta varten tarpeellisia tietoja ja täydennystietoja.

Taksoituslautakunnalla on oikeus, kun erityisiä syitä ilmenee, vaatia veroilmoitusta sellaiseltakin kunnan verovelvolliselta, johon yleinen veroilmoitusvelvollisuus ei ulotu.

Sitä paitsi on jokainen kunnan verovelvollinen, sellainenkin, jota pakollinen ilmoitusvelvollisuus ei koske, oikeutettu antamaan tietoja tuloista taksoituslautakunnalle.

Tämän pykälän 1 ja 2 mom:ssa mainittu ilmoitus on annettava viikon kuluessa siitä, kun sellaista on todistettavasti verovelvolliselta vaadittu.

3 §.

Sikäli kuin on kysymys ainoastaan arvioimalla selville saatavasta tulosta, on verovelvollisen sallittava veroilmoituksessaan tarkan tulomäärän sijasta esittää ne tiedot, joita taksoituslautakunta niiden arvioimiseen tarvitse.

4 §.

Yhtiöt ja osuuskunnat sekä avoin yhtiö ja muut elinkeinonharjoittajat, sikäli kuin ne voimassa olevan lain mukaan ovat kirjanpitovelvollisia, jättäkööt vuosittain taksoituslautakunnalle vuositilipäätöksensä.

Yhtiöt, osuuskunnat ja taloudelliset yhdistykset jättäkööt samalla taksoituslautakunnalle tilintarkastajain kertomukset sekä tilinpäätöksen vahvistamista koskevat vuosikokousten päätökset.

5 §.

Taksoituslautakunnan määräyksestä on verovelvollisen viikon kuluessa, saatuaan siitä todisteellisen tiedon, lautakunnan nähtäväksi ja tutkittavaksi esitettävä talous- ja liikekirjansa, inventtausluettelonsa, sopimukset, velkasitoumukset, korkokuitit tai muut hänen hallussaan olevat asiakirjat, jotka voivat olla apuna taksoitettavan tulon selville saamiseksi.

Jos taksoituksesta on valitettu tutkijalautakunta maalla tai tarkastuslautakunta kaupungissa havaitsee tehdyistä ilmoituksista tahi esitetyistä asiakirjoista ilmeisesti käyvän selville, että niiden kautta on tarkoitettu vähentää verotettavaa tuloa, on lautakunta, oikeutettu tämän

lain 6 §:n 2 momentin säännöksiä noudattaen inventtausluettelon mukaan toimittamaan verovelvollisen omaisuuden tarkastuksen sekä suorittamaan kirjanpitokirjojen tahi muiden tarpeelliseksi katsottujen asiakirjain tarkkailun.

Verovelvollisen pyynnöstä voi taksoitusviranomaisen harkintansa mukaan myöntää pitennetyn määrääjän 1 §:ssä, 2 §:n 1 ja 2 momentissa sekä 5 §:n 1 momentissa mainittujen ilmoitusten ja asiakirjojen antamiseen.

6 §.

Edellä mainittuja ilmoituksia ja asiakirjoja älköön jätettävä nähtäväksi muille, kuin taksoituslautakunnan jäsenille sekä jos taksoituksesta valitetaan, niille viranomaisille, joiden tutkittava valitus on.

Jos verovelvollinen sitä vaatii, voi taksoitus, tutkija- tai tarkastuslautakunta uskoa ilmoituksen ja asiakirjojen sekä omaisuuden tarkastamisen yhdelle tahi useammalle lautakunnan valitsemaalle rehelliselle ja siihen toimeen muutenkin soveliaalle henkilölle, joiden tulee antaa lautakunnalle tieto, ovatko verovelvollisen ilmoitukset oikeat.

7 §.

Alaikäisten ja muiden holhouksen alaisten henkilöiden sekä yhtiöiden, osuuskuntien, taloudellisten yhdistysten ja muiden juriidisten henkilöiden veroilmoitukset ovat heidän laillisten edusmiestensä tai edustajainsa annettavat.

Veroilmoitukset ja tämän lain mukaan tarkastettavat asiakirjat voidaan taksoituslautakunnalle jättää valtuutetun asiamiehen kautta tai sisäänkirjoitettuna postin kautta.

Kuolinpesän puolesta on ilmoitusvelvollinen se, jonka hallussa pesä on, tai jos pesä on jaettu, se, jonka hallussa pesä jakotilaisuudessa oli. Ellei perunkirjoitusta ole pidetty, on ilmoitusvelvollinen se, jonka on lain mukaan perunkirjoituksesta huolehdittava.

8 §.

Sen, joka ei anna hänelle kuuluvaa veroilmoitusta tai 2 §:n 1 ja 2 mom:ssa mainittuja tietoja tai taksoitusviranomaiselle toiminta 4 ja

5 §:ssä mainittuja asiakirjoja säädetyn määrärajan kuluessa, tulee suorittaa hänelle lopullisesti määrätyn veron lisäksi 25 % siitä.

Sen, joka ei anna veroilmoitusta tai edellisessä kohdassa mainittuja asiakirjoja tai tietoja viimeistään viikon kuluessa hänelle todistettavasti toimitetun erityisen kehoituksenkaan jälkeen, on tämän lisäksi vielä suoritettava 50 %:n veronkorotus, ja menettäköön hän sen lisäksi valitusoikeutensa, mikäli taksoitetun tulon määrään tulee, ellei voi näyttää hyväksyttävää estettä.

9 §.

Edellisen pykälän 1 mom:ssa säädettyä veronkorotusta ei ole määrättävä, jos verovelvollinen esittää seikkoja, jotka tekevät ilmoituksen laiminlyömisestä, viivytyksen tai veroilmoituksessa esiintyvät vaillinaisuudet anteeksi annettaviksi.

10 §.

Jos verovelvollisella kolmen lähinnä edellisen vuoden aikana on ollut verotettava tuloerä, jota ei aikaisemmin ole veroäyryjä asetettaessa ilmoitettu tai arvioitu, otettakoon sekin tuloja ilmoitettaessa ja veroäyryjä pantaessa huomioon.

Taksoituslautakunnalla on oikeus, kun sen tietoon tulee, että verovelvollisen tuloista on vuosina 1915, 1916 ja 1917 jäänyt taksoittamatta vähintään 10 % taksoitettavista tuloista, vuonna 1918 jälkitaksoituksella verottaa verovelvollista täten taksoittamatta jääneestä tulosta mainittujen vuosien tuloja taksoitettaessa voimassa olleiden perusteiden mukaan.

Edellisessä kohdassa mainittua jälkitaksoitusta ei saa toimittaa, jos verovelvollisen verotettavat tulot eivät ole nousseet yli 10,000 markan vuodessa.

Jos taksoituslautakunta on toimittanut jälkitaksoituksen 1914, 1915 ja 1916 vuosien tuloista, on taksoituksesta todistettavasti verovelvolliselle ilmoitettava yhden viikon kuluessa taksoituksen päättymisestä.

Jos verovelvollinen on kuollut, kohdistetaan jälkitaksoitus kuolinpäivään, joka vastaa siitä vain pesän varoilla. Jos pesä on jaettu, älköön

osakkaalle asetettako suurempaa osaa tällaisesta jälkiverosta, kuin mikä vastaa hänen osuuttaan pesässä.

Jälkitaksoitusta tämän pykälän 1 mom. mukaan älköön toimitettako myöhemmin kuin kolmantena vuonna siitä, jolloin tulo olisi ollut taksoitettava.

11 §.

Jos tämän lain 4 §:ssä mainittujen verovelvollisten tilivuosi ei lankea yhteen kalenterivuoden kanssa, on niiden tehtävä vero-ilmoitus ja esitettävä sanotussa pykälässä mainittu selvitys siltä tilivuodelta, joka on päättynyt lähinnä ennen sen vuoden loppua, jolta taksoitus toimitetaan.

12 §.

Sen seikan estämättä, ettei ilmoitusta tuloista ole jätetty, sekä harjoittamalla, missä määrin niistä tehty ilmoitus voidaan panna taksoituksen perusteeksi, on taksoituslautakunnan määrättävä verotettavat tulot.

Jollei taksoitusviranomaisen pane tehtyä ilmoitusta taksoituksen perusteeksi, on syyt veroilmoituksesta poikkeamiseen merkittävä pöytäkirjaan ja vaadittaessa ilmoitettava verovelvolliselle.

Taksoituslautakunta on oikeutettu taksoituksen toimittamista varten jakautumaan jaostoihin, joissa kussakin tulee olla vähintään viisi jäsentä.

13 §.

Jokainen, joka haluaa saada selvitystä ilmoittamisvelvollisuudesta tai sen tavasta, olkoon oikeutettu ohjeiden saamista varten kääntymään taksoituslautakunnan sitä varten valitseman henkilön puoleen.

14 §.

Ilmoituslomakkeita on kunnan toimesta ja kustannuksella pidettävä verovelvollisten maksuttomasti saatavina taksoituslautakunnan määräämissä paikoissa.

15 §.

Ilmoituslomakkeiden tulee sisältää:

a) verovelvollisen nimi, ammatti tai toimi, asunto ja osoite;

b) eritelty tiedonanto verovelvollisen tuloista, huomioonottaen myös omavaraistaloudesta saadut luontaisedut;

e) eritelty tiedonanto siitä, mitä verotettavista tuloista lain mukaan vaaditaan vähennettäväksi;

d) kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus siitä, että tiedot ovat oikeat ja tehdyt parhaan harkinnan ja vakaumuksen mukaan.

16 §.

Tämän lain 1 pykälässä mainittu ilmoitus on jätettävä taksoituslautakunnalle tai sen määräämille henkilöille.

Muut tämän lain mukaan annettavat ilmoitukset ja asiakirjat on annettava taksoituslautakunnalle.

Jättämästään vero-ilmoituksesta on verovelvollinen oikeutettu saamaan todistuksen.

17 §.

Kuulutuksessa siitä, minkä ajan kuluessa tulojen ilmoitukset on annettava, on myös mainittava seuraavat seikat: ne seuraamukset, jotka aiheutuvat vero-ilmoituksen laiminlyönnistä tai väärän ilmoituksen antamisesta; kuka tai ketkä taksoituslautakunta on valinnut antamaan verovelvollisille ohjeita ilmoitusten antamisessa; missä paikoissa ja minä aikana ilmoituslomaakkeita on verovelvollisten saatavina sekä kenelle paitsi taksoituslautakunnalle tämän lain 1 §:ssä mainitut ilmoitukset voidaan jättää.

18 §.

Joka tahallisesti väärällä ilmoituksella tai muulla vilpillä yrittää pidättää kunnalta puheenalaista veroa, rangaistakoon rikoksesta ja olkoon sen ohessa velvollinen suorittamaan kolmenkertaisena sen veromäärän, jota hän yritti pidättää.

Jos havaitaan, että väärä tai epätäydellinen ilmoitus tahi mainitsematta jättäminen on tapahtunut ilman tahallista veronkavallustarkoitusta, älköön rikosoikeudellista syytetä nostettako.

Verovelvollinen, joka ennenkuin hänet on ilmoitettu syytteeseen pantavaksi, asianomaisessa paikassa oikaisee tahi täydentää ilmoitustaan

tai ilmoittaa salaamansa tulon ja suorittaa pidätetyn veron, jätettäköön rankaisematta.

19 §.

Jos taksoitus- tai tutkijalautakunnan jäsen aiheettomasti ilmaisee verovelvollisilta vaadittujen ilmoitusten tai asiakirjain tarkastuksen johdosta tietoonsa tulleita, jonkun verovelvollisen ansio-, varallisuus- tai tulosuhteita, rangaistakoon häntä enintään viidensadan markan sakolla.

20 §.

Suomen Kansanvaltuuskunnan asiana on antaa tarkemmat ohjeet tämän lain soveltamisesta.

21 §.

Tämä laki astuu voimaan heti.

Helsingissä, — päivänä helmikuuta 1918.
